

Тема: ЗГОДА. ВІДМОВА

Які б не були короткі слова "так" і "ні", усе ж вони потребують серйозних роздумів.

Піфагор

Прочитайте епіграф до уроку. Чому слова «так» і «ні» потребують серйозних роздумів?

Пригадуємо:

1. Що називають запрошенням?
2. Кого, куди і як правильно запрошувати?
3. Пригадайте з власного досвіду, чи доводилося вам відмовляти у відповідь на прохання чи запрошення. Як ви це робили? Чи мали сумніви?
4. Чи легко відмовляти? Чи вмієте ви відмовляти не ображаючи?

Опрацюйте таблицю. Сформулюйте й запишіть запитання, на які тут є відповіді.

<p>Кожне прохання, пропозиція чи запрошення обов'язково передбачає відповідь. Це може бути згода або відмова.</p>		
<p>Згода - позитивна, ствердна відповідь. Вона завжди бажана, сприяє підтриманню гарних стосунків.</p> <p>Структура згоди:</p> <p>Позвертання:</p> <p>Зподяка (якщо це запрошення):</p> <p>Зпідтвердження згоди.</p> <p>Наприклад:</p> <p>Дякую, дякую за запрошення! Радо приймаю його!</p> <p>Олю, я допоможу тобі, звичайно!</p> <p>Мамо, я зроблю все, що ти просила!</p>	<p>Усі прагнуть згоди, але бувають ситуації, у яких вона неможлива.</p> <p>А в результаті відмови можуть виникнути неоразумні розлад стосунків.</p>	<p>Відмова - негативна відповідь, спричинена неможливістю чи небажанням виконати прохання.</p> <p>Структура відмови:</p> <p>Позвертання:</p> <p>Зподяка (якщо це запрошення):</p> <p>Звисловлення негоди:</p> <p>Зобґрунтування.</p> <p>Наприклад:</p> <p>Дякую за запрошення. Діно! На жаль, я не можу бути, ма з реченням від Богданова.</p> <p>Тимку, я не зможу тебе підтримати, бо це неправильно - заважати йому іншим людям.</p>
<p>Як бути?</p>		
<p>Поради:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Кожна відмова має бути обґрунтована. 2.Не варто давати згоду, боячись зіпсувати стосунки. 3.Відповідаючи на прохання (запрошення, пропозицію), зважайте також на власні інтереси, принципи. 4.Завжди реагуйте відмовою, якщо прохання (пропозиція) передбачає погані вчинки. 5.Відмовляйте, якщо прохання (пропозиція) суперечить вашим уявленням про добро і зло, цінності, справедливість. 		

Той, хто звертається з проханням, має бути готовим до обох варіантів відповіді. І кожному з них має прийняти гідно, з розумінням. Тоді добрі стосунки буде збережено. Не ображайтеся у разі відмови, шукайте порозуміння.

Увага!

Уникайте чужого «Да!», висловлюючи згоду. Використовуйте формули «Добре!», «Гаразд!», «Так!», «Авжеж!», «Згода!», «Погоджуюсь!», «Звичайно!», «Безперечно!» та ін.

У мові є низка ввічливих форм відмови. І ви, мабуть, не раз їх чули чи вживали самі:

Ні, дякую. Дякую, не треба (не потрібно, не слід, не варто). На жаль, ні. Перепрошую, але не можу. Мені дуже шкода, але. Шкодую, що не зміг (змогла), Ні це не так. Нас це не влаштовує. Я не згодний (згодна). Ні я не можу. Це неможливо. Ви не маєте рації. Ви помиляєтеся. Я не поділяю вашої думки. Я іншої думки. Шкодую (шкода), але мушу відмовитися. Це марнування часу. Про це не може бути й мови. Не варто про це нагадувати. Нічого подібного. Цього не може бути. Я заперечую це. Звичайно, ні.

Підсумовуємо

Рефлексія:

Жанри «згода» і «відмова» потрібно знати, щоб...

Ці знання важливі передусім для...

Головне, що я засвоїв / засвоїла на уроці – це ...

Свою діяльність на уроці оцінюю...

Домашнє завдання

Вивчити ввічливі форми відмови (з конспекту), записати їх у зошит.

Виконані роботи надсилайте у Human на перевірку

Або на пошту cucerochka@bigmir.net